

Te same organy celne przyjmują przy dostarczeniu surowców do Curaçao formularze A. Okoliczność, że wskutek pożaru w archiwach organów celnych w Curaçao zniszczone zostały właśnie te formularze A nie może zostać przypisana wnoszącej odwołanie. Ponieważ archiwum zostało zniszczone, nie jest możliwe do ustalenia, jakie dokumenty zawierały akta organów celnych.

Konkluzja Sądu, że kurator wręczył owe dokumenty członkom delegacji, gdy byli oni w urzędzie nie jest logiczna. Mając na uwadze powyższe, z okoliczności tej nie można wywieść wniosku, że formularze A się tam nie znajdowały.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Association de médiation sociale przeciwko Union locale des syndicats CGT, Hichemowi Laboubiemu, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

(Sprawa C-176/12)

(2012/C 184/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association de médiation sociale

Strona pozwana: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na wyrażone w art. 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i skonkretyzowane w dyrektywie 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾ prawo podstawowe pracowników do informacji i konsultacji w ramach przedsiębiorstwa można powołać się w sporze między jednostkami, w celu weryfikacji zgodności krajowych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej [na pytanie pierwsze], czy wskazane powyżej przepisy należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który wyłącza przy obliczaniu stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa, w szczególności do celów

określenia progu warunkującego dopuszczalność utworzenia organu przedstawicielskiego pracowników, osoby świadczące pracę na podstawie następujących umów: umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, umowy zawartej w ramach aktywizacji zawodowej bezrobotnych, umowy zawartej w ramach aktywizacji zawodowej bezrobotnych obejmującej pomoc w integracji w środowisku zawodowym i umowy o przyuczenie do zawodu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w przedmiocie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 lutego 2012 r. w sprawie T-77/08 The Dow Chemical Company przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 kwietnia 2012 r. przez The Dow Chemical Company

(Sprawa C-179/12 P)

(2012/C 184/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Dow Chemical Company (przedstawiciele: D. Schroeder i R. Polley, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie decyzji Sądu Unii Europejskiej wydanego w sprawie T-77/08 w zakresie, w jakim oddała on żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38629 ze zmianami wprowadzonymi decyzją Komisji C(2008) 2974 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38629 ze zmianami wprowadzonymi decyzją Komisji C(2008) 2974 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie decyzji Sądu Unii Europejskiej wydanego w sprawie T-77/08 w zakresie, w jakim oddała on żądanie znacznego obniżenia kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny;

- znaczne obniżenie kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny;
- nakazanie Komisji pokrycia poniesionych przez the Dow Chemical Company w związku z niniejszą sprawą kosztów; oraz
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie Trybunał uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie opiera się na dwóch zarzutach. Zgodnie z pierwszym z nich Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo przypisując naruszenie wnoszącej odwołanie. Ze względu na to, że wnosząca odwołanie nie wywierała decydującego wpływu na DuPont Dow Elastomers (DDE), przedsięwzięcia typu joint venture z El du Pont de Nemours and Company, nie uczestniczyła ona w popełnionym przez DDE naruszeniu. Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo dokonując błędnej wykładni związanych ze sprawą pojęć tej samej jednostki gospodarczej, jednego przedsiębiorstwa oraz wywierania decydującego wpływu. Zgodnie z drugim zarzutem Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo w zakresie dotyczącym podniesienia w celu odstraszenia o 10 % kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny. Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo uznając, że Komisja nie naruszyła w tym względzie zasady równości traktowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 24 kwietnia 2012 r. — Melvin West przeciwko Virallinen syyttäjä

(Sprawa C-192/12)

(2012/C 184/10)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Melvin West.

Strona pozwana: Virallinen syyttäjä (prokuratura)

Pytanie prejudycjalne

Czy do celów stosowania art. 28 ust. 2 decyzji ramowej [2002/584/WSiSW] przez „wykonujące nakaz państwo członkowskie” należy rozumieć państwo członkowskie, z którego osoba została pierwotnie przekazana na mocy europejskiego nakazu aresztowania drugiemu państwu członkowskiemu, czy

też do drugie państwo członkowskie, z którego osoba ta została przekazana trzeciemu państwu członkowskiemu, do którego obecnie zwrócono się o kolejne przekazanie do czwartego państwa członkowskiego? Czy ewentualnie wymagana jest zgoda obu państw członkowskich?

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-196/12)

(2012/C 184/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, J.P. Keppenne i D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur, Rada uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy regulaminu pracowniczego urzędników;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca podnosi, że Rada odrzuciła wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia dostosowującego wynagrodzenia i emerytury urzędników na mocy art. 3 załącznika XI do regulaminu pracowniczego, chociaż z bezwzględnie wiążących norm tego przepisu wynika, że metoda corocznej waloryzacji wspomnianych wynagrodzeń i emerytur stanowi automatyczną procedurę, niepozostawiającą Radzie żadnego zakresu uznania. Wspomniany przepis nakłada na Radę obowiązek przyjęcia wniosku Komisji do dnia 31 grudnia bieżącego roku. Zdaniem skarżącej Rada nie była uprawniona do uchylecia się od tego obowiązku z tego względu, że uważała, że Komisja powinna była zwrócić się do niej z wnioskiem na mocy art. 10 załącznika XI. W każdym razie merytoryczne przesłanki do zastosowania art. 10 nie zostały w 2011 r. spełnione, co wynika z dwóch sprawozdań ekonomicznych, jakie Komisja przedstawiła Radzie na jej wniosek. Rada, przyjmując decyzję 2011/866/UE⁽¹⁾ na mocy art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego, naruszyła tym samym wymagane przesłanki instytucjonalne.